

ՆԻՄԷՐՈ 1940

ՍՈՒԼԹԱՆ ՀԱՄԱՄ ՍՕԳԱՂՈ
Ն. 11

ՔԻՄԻԵԻԿ Ի ԽԻՒԼԱՍԱՆՈՒ

Ի Լ Ա Ն

Պէշինեհի օրոտայի հիւժաւուն իշին
88 սէնէսինէ մահուապէն լիւղոմի օր
հնգայի թըպպիյէ պայթադիյէ իլէ
լէաթը ճէրրահլէյին ճինս վէմըդ տա
լընը միւպէյլին տէֆիթէրի թաղիդ
օլունարագ ճարը շուրայի ասքէրի սը
հիյէ տայիրէսքնտէ մէվնուտ օլմադլ
ֆինաթընը վաղ խտուպ մէզքիւր տէֆ
թէրի Կէլիպ ալարագ կէօթիլսիւէքը, վ
մահը թէմուզուն 19 ունճու չհհարչե
պիհ կիւնիւ տայիրէի մէզքիւրէտէ իճ
րա օլունաճագ միւնագաստատա պու
լունագ իւղըն տէֆթէրի մէզքիւրա
ւալմադլ տայիպ օլունարըն իշ պու ճիւ
մա իրթէտի կիւնիւ տայիրէի մէզքիւ
րէտէ պուլունալարը :

11 թէմուզ 1872

Պապ սէրասքէրի :

րեկան հանդէսին յիշատակն եղող գըր-
քերը :

Լոռոֆէթ պէյն ալ որ հանդիսին
ներկայ էր Գաղղիարէն լեզուաւատե-
նաբանեց և հանդէսը գոցուեցաւ Ե-
րեմիա եպիսկոպոսի ատենաբանու-
թեամբն ու օրհնութեամբը :

Ձի մոռնալով յիշել թէ սրահին երկու
ծայրեր մէյմէկ հեռագրական գոր-
ծիքներ դրուած ըլլալով երկու աշա-
կերտք հեռագրով հանդիսականները
ողջուեցին որու փոխարէն Լոռոֆէթ
պէյն ալ դարձեալ հեռագրով լիեցցէ
Հայ ազգէն պատասխանեց Ստեփան-
նութիւններն ու փորձերն երգերով ընդ
միջեալ էին :

Պարտէզին մէջ աշուկերտք մարմնա-
մարզութեան փորձեր ալ քրին : Հան-
դիսի միջոցին հանդիսականաց տարք
մեղմացներու համար օշարակներ ալ
բաժնուեցան :

ՕՐԻՈՐԴԱՅ ՀՈՒՆԵՐԻ ԴՊՐՈՅ ԵՐԿԱՅԵԱՐԱՆ
ՉՈՒԿԱ ՍՐՂՈՒԹԵԱՆՅԱՆ ՍԱԵՄԱՆՈՒԹԵԱՆ

ԽՅՈՒՄՈՐԱՆԻՆ ԵՐԿԱՅԵԱՐԱՆ

Ամոնայ քսանին բաղդի հրաւիրմամբ
պատահելով ՍԱԵՄԱՆՈՒԹԵԱՆ, լսեցի
զանգակներէ քաղցր ձայները՝ որոնք
որ հրամայումէին քաղաքի ազգայնոց
երկու սեւին էլ մեծից մինչև փոքր
դիմել նորակաւոյց Սուրբ Նշան եկե-
ղեցին, որոնց հետ իմիասին հարկը
ինձ էյ ստիպեց գնալ, բայց ամենքն
էլ առհասարակ ողևորուած էին մի նո-
րանշան աշխուժով, մեծի և փոքրի ե-
րեսին անպատմելի ուրախութեան ժը-
պիտներ էին փայլում, մէկ կողմից էլ
«մերձ է գարուն» աւետող օրը պա-
տասխանութեամբ նոյա իւր բարեխառն
հայացքով, և այսպէս իւրաքանչիւր
կողմից կուրծքէ տեսարաններ կազ-
մելով՝ զարմեա արարչագործութեան
ամենամեծաւոր օրերից մինը լինէր,
ուշադրութիւնս գրաւեց իւր վերայ
յայն աստիճան, որ առանց դանդաղե-
լոյ շտապու մտնեցայ բարեկամիս մէ-
կին իմանալու այս տարապայման ու-
րախութեան պատճառը, և ահա՛ ան-
դէն պատասխանին, «չե՞ս դիտեր Օ-
րիորդաց դպրոցի առաջին տարեդարձի
հանդէսը կը կատարեն»։ Ո՛վ մեծի բա-
րեպարութեանս, ուրեմն ածապարեմ
մասնակցեցեցեցին, յորում դեռ նոր
պէտք է սկսուէր սուրբ պատարագը .
խուռն բազմութիւնը ընդմիջեցաւ, մը-
տաւ յեկեղեցին Յաւրդ Հայր Սուրբը,
յետոյ աշակերտահիքը զոյգ զոյգ
պատկառելի իմն շարժմամբ պտտուելի
ուսուցչաց և պարկիշտասուն ուսուց-
չուհոյ առաջնորդութեամբ կարգով
կանգնեցան յատեան դպիւններու տե-
ղակ երգելու, և սկսաւ սուրբ պատա-
րագը : Պատարագին էր նոյն ինքն Յա-
ւրդը՝ Ազգային երեսնայ բարեշնորհ Հայ-
րը, որ հրաւիրանքով Հոգաբարձութեան
առանձին իմն փառաւորութիւն էր տը-
ւել հանգիսին, մանաւանդ թէ որով-
հետեւ առաջին անգամն էր որ կ'ուս-
նէին Ազգաբնակչութեան ժամանէր ազ-
գայինք օրիորդները սուրբ պատարա-
գին դպրութիւն անելը, ուստի ջերմե-
ռանգութեամբ մամեր տուած ամենքն
էլ կ'զիմէին . և իրաւ շատ գեղեցիկ
և սրտաշարժ կերպէին իւրեանց մա-
տաղ հասակին և իրական սեւի ներ-
դաշնակ ձայներուն համապատշաճ, էլ
որ ապառաժ սիրտ կարող էր անդէն
յուել իւր ջերմ արտաստայ կաթիլները
մինչդեռ հրեշտակական ներդաշնակու-
թեամբ կը լռէին սրբազան երգոյ ա-
նուշաւթիւնը, որոնք մերթ ուրախու-
թեան և մերթ տխրութեան զանազան

զգացմունքներէն պարզեում ծովաց-
եալ բազմութեան սրտերին :

Պատիւ եմ համարում աստանոր չ'թո-
ղու լուսութեանն և Նորին բարեշնորհ
Հայրութեան սուրբ պատարագի վեր-
ջում արած ազդու ատենաբանութիւ-
նը, որի բովանդակութիւն էր հրաուի-
րել ժողովրդոց բազմութեան ուշադ-
րութիւնը էպիդ իւրեանց բարեբարին
երկայնաբազուկ Արդութեանց հան-
գուցեալ Ղահրաման իշխանի անմահ
մեծագործութիւնը և տալ ճանաչել նո-
րա մեծակշիռ երախտեաց հաւատարմք
Ազգաբնակչութեան ազգայնոց վերաբե-
րութեամբ, որ նա ինքնաբերաբար իշխա-
նը հաճել էր իւր Աստուծոհաճոյնը
ւրախաց զհաւերութեամբ, բայց ի նը-
պաստելոյ վեց հազար բուրբաւ շինու-
թեան նոյն Ս. Նշան եկեղեցոյն՝ տալ
հիմնը Ազգաբնակչութեան սոյն Օրի-
որդաց դպրոցը տեղւոյն հասարակու-
թեան ներկայ և ապագայ սերնդոց
կեանք բարեւորելու համար, մոռնալու-
կան և բարոյական յառաջադիմու-
թեանց նկատմամբ նմանեցնում էր Ս.
Հայրը այդ անմահ բարեբարին իւր մե-
ծագործութեամբ իբրեւ դանձի ծած-
կելոյ յազարակի, գեղեցիկ բացատրու-
թեամբ և իմաստալից խօսքերով հա-
ւատարմացնում էր թէ արդարեւ երջան-
կալիշատակ հանգուցեալ իւր առա-
քինական և ազգասիրական զգացմուն-
քը իբրեւ պատուական գանձ ի վաղուց
հետէ ծածկած ունեւալով իւր ազգա-
լընամ սրտի մէջ՝ ահաւասիկ հանեալ
զայն կը բաշխէ Ազգային ուսումնական
բօտ մանկտուհեաց, որով կապացու-
յանէ իւր արժանաւոր ժառանգ լինե-
լը այն արժանաշիշատակ քաղաքի իշ-
խանաց երկայնաբազուկ Արդութեանց
Տոհմին, որոնց սիրտի մեծագործու-
թեանց երախտալից արձագանքը շատ
դարեւու ողջունած է և դեռ կողմու-
նէ . ի վերջոյ մաղթելով յերկնից հոգ-
ւոյ փրկութիւն հանգուցեալ բարեբար
իշխանի և տոհմից հանգուցելոց քա-
ղաքական Տոհմին Արդութեանց, բա-
րեբարութիւն աղեւտալից Տիկնոյ նորա
և պատուելի կտակաւորութեանց բարո-
րութեան շատ օրեր, և օգոստոսական
ինքնակալ Նշանի կենաց երկաշութիւն
որոյ հօր հովանաւորութեան ներքոյ
կամք բարեպէս և կը վայելեմք անդոր-
րութեան դրօշակաւ ո՛չ սակաւ ազա-
նելու և կովկասեան փոխարքայի թա-
տաւորական զարգացումն, կենեաց ա-
տենաբանութիւնը և վեր եկաւ Սեդա-
նից Սուրբ Հայրիկը Ռոր օրհնեալ զայ-
նոսիկը ասելով . և սկսեցին միաբա-
նութեամբ երկեղեցական ուխտի կատա-
րել հոգեհանգիստ պատշաճաւոր մաղ-
թանքներով յանուն հանգուցեալ բա-
րեբար Արդութեանց, և զայն ևս աւար-
տելուց յետոյ գալով եկեղեցիէն դի-
մելոյն հանդիսականաց բազմութեամբ
Օրիորդաց դպրոցը, ուրանօր պատ-
րաստեալ կար սեղանը զանազան խոր-
տիկներով, և յառաջագոյն հրաւիր-
ուած էին Հոգաբարձութեան առանձին
հրաւիրաբարնով յամենայն կարգից ե-
րեսին անձինք, բարեգործ և բարե-
գործուհի անդամք, պատգամաւորք
հասարակութեան կողմից, ուսուցիչք
և ուրիշ պաշտօնական և պատուելի
քաղաքացի պարոններ զանազան ազ-
գաց, ամենքն բոլորելով սեղանը նա-
խագահութեամբ բարեշնորհ Հօր իւր-
եանց՝ ուշադրութիւնը դարձրած էին
մատաղերամ աշակերտուհեաց վերայ,
որոնք կանգնած էին սեղանի հանդէ-
սը ընդմիջելով բարեգործութեանց
խումբ շրջապատող հանդիսականե-

րէն, ամենքն ձեռք վառած մօմիղէն-
ներով յոյժ պատկառելի կերպով կանգ-
նած միատեղ՝ ամեն մէկ աշակերտու-
հւոյ երեսին առանձին առանձին շնոր-
հաց նշողներ կը փայլէին. առաջ երգե-
ցին մի քաղցր երգ, երգը ընդմիջելով
կարգաց ճառը՝ ի դիմաց բոլոր աշակեր-
տուհեաց Օրիորդ Զարգաւամ Սէյլան-
եանցը . յետոյ երգեցին մի երգ ևս .
նոյնպէս կարգաց մի ճառ պարկեշտա-
փայլ ուսուցչուհի միանգամայն և վերա-
կացուհի Օրդոյ-Գարոնցին Տիկնոյ Զարուհի
Գիւլումեանցը, նրանից յետոյ Պ. Ղա-
զար Ազայեանցը կարգաց ուշադրու-
թեան արժանի մի կարի ազգու ճառ,
յետոյ համառօտ հաշուեցուցակը տա-
րեկան մտից և ծախուց Գարոնցին, հուսկ
ապա մի քանի ազգային սրտաշարժ եր-
գեր ևս երգեցին Օրիորդները . Սուրբ
Հայրը օրհնելով զսեղան և բոլոր հա-
նդիսականները՝ սկսեցին սեղանը վայե-
լելու, սեղանի վերայ ո՛չ սակաւ բա-
ժակներ դարտակուեցան խոսքեր բարձ-
րադիմելով իւրաքանչիւր բաժակի առա-
ջարկութեան վայրկեանում, ամենաջեր-
մեանք հոգւով հայցում էին յերկնից
երկար կեանք հանդերձ բարօրութեամբ
շատ օրերով Օգոստոսական կայսեր կե-
նաց և իւր ծիրանածին գահաժառանգ-
ներու և կովկասեան փոխարքայի թա-
գաւոր և մեծ իշխանի կենաց, մանա-
ւանդ ազգալինամ մեր վեհափառ Հայ-
րապետին թանգակին կենաց, որ իւր
ուսումնասէր պաշտելի յատկութեամբ
անմոռաց ունի ի սրտի զգարոյցս Օրիոր-
դակն՝ որպէս և բոլոր ուսուսանակ
Հայոց, խնամելով իւր ազգասէր հովա-
նաւորութեան դրօշակաւ, նաեւ վասն
փրկութեան հոգւոյ այն անմահ բարե-
բար իշխանի երկայնաբազուկ Արդու-
թեանց և աղեւտալի կենաց իւր կտա-
կաւորութեան բարեպաշտից և բարեպաշ-
տուհեաց : Գարոնցում եղած ընծայա-
բարութիւնքը ի զանազան անձանց կը
հասնէր մօտ հարիւր բուրլի արժաթ :

Վերջոյնեալ ճառը և համառօտ հաշ-
ուեցուցակը նամակիս հետ նուաստա-
բար առաքելով խմբագրու-
թեանդ՝ պատու ունիմ խնդրել հիւրըն-
կալելու հաճոյքը պատուական ամա-
գորդ իւր հոգակալ թերթերում ճա-
ռելու հետ ի միասին, և իմ յետագայ
զգացմունքս հաղորդել իմ սիրելի հայ-
րենակիցներուն յուրախութիւն և ի
բերկրանս ուսումնասէր սրտից . երջա-
նիկ օրուանս թանկագին ժամերում
արտայայտեալ փրկանքում տպաւորել
էր մտայս մէջ երկու զգացումներ միմե-
անց հակառակ, ահա՛ թէ ինչ են նո-
քա, մինը փառաւոր հանդիսի վայել-
չապէս կատարումը յանուն առաջին
տարեդարձի սկզբնաւորութեան յիշ-
եալ Գարոնցին Օրիորդաց, որոյ վայել-
ման արժանացած լինելով բաղդի բեր-
մամբ՝ փոքր ի շատ ծանօթացայ ներ-
կային, և հաւատալ եմ թէ՛ որովհետեւ
Գարոնցը ունեցել է իւր պատշաճաւոր
ընթացք շնորհիւ արիւնքան ուսուցչաց
և պատուելի հոգաբարձուաց, և ար-
դէն յոյց է տալում համապատասխան
լինելը իւր անմահ բարեբարին սուրբ
նպատակին . իսկ ապագայի համար,
իմ տկար երեւակայութեանս միջոցով
ինչպէս թանձր մթնութեան հետ միա-
ջատալի լուսոյ փայլիւն որպէս թէ
կոյրի ճակատը լոյս տալոյ լինի՝ զու-
շակումէ մի լուսաւոր և շատ օգտա-
ւէտ գաղափարներու գարուն, որը ան-
տարակապ պիտի պողաբերէ իւր ժա-
մանակին՝ ուսման կենդանի տաճար-
ներ խեղճ Հայկազունեաց կատարել

մարդիկ նուիրող ազգանաւոր մայրեր,
որոնք իրեն զօրեղ ձեռքեր թերեւս
կարող կը լինին սրբել տառապեալ ազ-
գիս արտասուները, ջնջել դժբաղդ Հա-
յաստանի սգաւոր հոգւոյ վերայէն այն
անողորմելի սեւ ճակատագիրը, և փա-
րատել նորա բազմադարեան վշտերը .
դառնալով միւս զգացմանս վերայ՝ ո՛հ
սարսափումեմ յիշել այդ գեղեցիկ սեւի
բոտ մեծի մասին մինչև ցարդ սեպհա-
կանեալ այն ողորմելի վիճակը, այն սար-
սափելի տխուր կերպարանքը, որոնք
թէպէտ իբրեւ մարդ գիւղ քաղաք բնա-
կելով բոլորովին անտարբերալայրեններ,
անձանթ թէ մնացել իւրեանց մութ գա-
ղափարները իբրեւ մի յերկնային էակէ,
այն չ'ընաղ անդորրութիւնից և աշ-
խարհաշէն խաղաղութիւնից անգամ
չ'ճանաչելով իսպառ թէ ինչ նշանակու-
թիւն ունի մեր բնութեան կեանքի
վերան խաղաղ և անդորր նիստ ու կա-
ցը, թող միւս այլ մեր կենաց վերա-
բերեալ կարեւոր սկզբունքները, բարո-
յականութեան, Աստուծապաշտու-
թեան, տնտեսական կառավարութեան
և ինչ. և ինչ. այդօրինակ մեռեալ արգան-
տից որ կենած յոյրը ծնանելու տկրն-
կալիք կը մնայ միզ, որը յայտնի բայ
է արեւ մեր յուշի մահու գերեզման-
սոցա դժոխային ստուերով ներկած կեր-
պարանքը մանրամասնաբար նկարագ-
րելոյ առժամա հարկ չ'կար, կ'ընդունը
ուրեմն նրանց՝ որոնք աւելի յարաբե-
րութիւն ունին մեր ժողովրդական
կեանքի հետ, այլ ոչ ոք ամենայնիւ
մեր զգացումները միմեանց հետ բաղ-
դատելով՝ յայտնի խոստովանումեմ
իմ սկարութիւնս՝ որ չեմ կարող չա-
փել այն բարեբար իշխանի անմահ մե-
ծագործութեան արժէքը՝ որն որ ա-
հաւասիկ իւր բարձր նշանակութեամբ
բարդել է Ազգաբնակչութեան ազգայ-
նոց վերայ մեծ երախտիք, և կ'ըրոշ-
մէ նոյա ներկայ և ապագայ սերնդոց
սրտերու մէջ անշնչելի երկայնաբա-
զուկ Արդութեանց քաղաքի տոհմի ան-
մահ և բարեբար անուշք . իսկ ուս-
րեմն այն բարեբարի հետաւոր ոսկե-
րաց՝ որոնք արդարեւ իբրեւ պատուա-
կան դանձ յազարակի աշխարհիս ծած-
կեցան, և հանգիստ ի հանդերձելումն
իւր ազգալինամ Հոգւոյն, և պատիւ
նորա աղեւտալի ընտանեաց հանդերձ
բաղձօրեայ բարեբարող կենօք : Այն,
հազար երանի կ'ընէր մեր ապագայ
սերնդոց՝ եթէ այսպիսի բարեխաղաղ
թիւր օր բոտ օրէ աւելանայ : Վերջ
տալով խօսքերս կ'մաղթեմ Գաղղիային
Օրիորդաց յառաջադիմութեան զար-
գացումն, պատուելի Հոգաբարձուաց
և ուսուցչաց և ուսուցչուհոյն կարու-
ղութիւն և աշակերտ հակողութիւն,
որպէս զի առաւել բարեկարգութեամբ
կարողանայ լրացուցանել և երկուրդ
տարեդարձի շրջանը և շարունակաբար
աւելի ևս (*) :

Ի 24 ն փետրվարի 1872 ամի
Մեղրիակիկ Քահանայ Մանուկեան
(Որարտտ ամսագիր)

(*) Մոտացոյ լիւն որ ինչպէս տեղեկա-
ցոյ յարգելի Հոգաբարձուներէց, զպրոցի
տարեդարձի միւս շրջանները էլ այսուհե-
տեւ չ'զիտը է կատարուին մի և նոյն օրը
այսինքն փետրվար ամսոյ մէջ, այլ պէտք
է կատարուին յառաջիկայ տարիներում ի
ժամ հարձաքնութեան բոտ կանոնաւոր-
եալ ուսումնարանաց կանոնին :